

V. Vědecký odbor pro právo veřejné:

1. Vadné správní akty.

2. Zda je nutno zdokonaliti právní garancii občanů v našem právním řádu?

3. Státní podniky, jejich organizace, správa a rozdíl od podniků a útavů veřejného.

VI. vědecký odbor pro právo finanční:

1. Doporučuje se zachovávat instituci vyrovnávacích fondů?

2. Reforma trestního práva důchodkového.

3. Reforma práva poplatkového.

Vědecké práce mají býti zaslány do konce dubna 1930, poněvadž sjezd bude se konati asi v říjnu 1930.

Žádáme proto snažně pp. kolegy, aby pokud je možno, zúčastnili se pracemi svými v některém odboru aneb aspoň aby se již nyní připravovali na debatu o jednotlivých otázkách a sdělili naší redakci, v kterém odboru a o kterých otázkách by se chtěli zúčastniti, abychom o tom mohli výboru podati zprávu. — Doufáme pevně, že sjezd bude velice četně a to i z kruhů jednotlivých navštíven.

Nový veřejnototářský řád dosáhl definitivní redakce a jak jsme zjistili předložen byl panu prof. Dru Horovi, aby jej posoudil.

Notářská komora pražská podala ještě další připomínky, zejména ohledně praxe kandidátů, i doufáme pevně, že bude na ně vzat zřetel. Jest nejvýš nutno, aby praxe notářská, u notáře konaná, trvala nejméně 4 léta, poněvadž vyskytují se případy, že starí příslušníci jiných stavů, zejména i pensisté, domáhají se resp. chtějí se domáhati zápisu do seznamu kandidátů notářství, následkem čehož by veškeré kandidáty již zapsané přeskočili.

Appelujeme proto na své kolegy notáře, aby takovéto kandidáty do kanceláří svých nepřijímali a tím samí působili k zabezpečení rychlejšího postupu našeho dorostu.

Zavedení všeobecných pravidel mezinárod. pro trhové smlouvy. Na VI. haagské konferenci bylo jednáno mezi jiným též o otázkách vztahujících se na mezinár. úpravu ustanovení o smlouvě trhové. Ustaven byl zvláštní výbor, který vypracoval dotazník jak by docíleno bylo jednotné formy a jednotných pravidel pro právní jednání smluv trhových.

Dotazník ten zaslal vládám jednotlivých států, aby se o něm vyjádřily.

Ministerstvo spravedlnosti vyrozumělo o tom veškeré advokátní i notářské komory, připojivši francouzský text dotyčného otazníku. — Dotazník jest velice obsáhlý, na 6 arších.

Notářská komora pražská ihned dotazník ten zodpověděla.

Dotazník obírá se prozatím pravidly o smlouvě trhové o věcech movitých.

Notářská komora pražská doporučila, aby mezinárodní konvence, která by stanovila pravidla pro smlouvy trhové, rozšířena byla i na smlouvy o věcech nemovitých. — Jest to ve velkém zájmu našeho stavu a měla by konvence taková v zájmu i ulehčení mezinárodních styků obecnstva při prodeji a koupi nemovitostí.

Mnohé státy totiž vyžadují ku platnosti takovýchto smluv a k nabytí práva vlastnického k nemovitostem formy notářského spisu a to notářského spisu, sepsaného notářem dotyčného státu, poněvadž dosud nebylo dosaženo našeho požadavku o uznání platnosti a o volném kolování listiny notářské ve styku mezinárodním. Jsou to zejména: Německo, Francie, Itálie, Španělsko, Portugalsko, Belgie a Nizozemsko.

Následkem toho jsou strany, kupují-li nemovitosti v cizích státech, nuceny dojížděti do těchto států aneb dávat tam plnou moc za účelem zřízení listiny o trhu před notářem.

U nás nevyžaduje se této formy a proto v cizích státech může býti sepsána trhová smlouva o nemovitostech našich kýmkoliv a v jakémkoliv jazyku a smlouva ta má u nás platnost, neboť neplatí v tomto ohledu reciprocita. — Tím jsou občané našeho státu ve velké nevýhodě a bylo by zajisté žádoucí, aby zavedena byla jednotná forma pro trhové smlouvy aspoň pro styk mezinárodní. Poněvadž pak nedá se očekávat, že by v zemích shora jmenovaných, zavedena byla svoboda formy jako u nás, neboť notářství v zemích těch jest příliš hluboce zakořeněno a jako nezbytně uznáváno, musela by tato forma trhových smluv stanovena býti jen listinou notářskou neb veřejnou. Tím nebyl by poškozen žádný jiný stav (zejména ani ne advokátní), poněvadž ani dnes není možno takovouto listinu soukromou pro trh věcí nemovitých do cizích států zřizovati.

Osnova zákona o nejvyšším správním soudě byla, jak z veřejných projevů vychází najevo, ministerstvem vnitra vypracována a zaslána obchodním komorám a poslaneckým kruhům.

Komory advokátní a notářské nebyly vyzvány k podání dobrozdání. — Za tou příčinou intervenováno bylo notářskou komorou pražskou u ministerstva vnitra a učiněno bylo příslušné podání.

Věstník Spolku čsl. kandidátů notářství.

Kandidáti notářství a osnova nového notářského řádu.

Ke článku pod tímto titulem uveřejněnému v čísle 4. IX. roč. Č. P. musíme se opětně vrátiti v otázce pro nás nejdůležitější — stanovení podmínek pro dosažení místa notářského.

Podmínky ty uvedeny jsou v § 11 zákona, jenž podle přepracované vládní osnovy z roku 1927 a podle seznamu změn k čís. 26.673/28 ministerstvem spravedlnosti zúčastněným činitelům zasláno byl konečně stylisován takto:

§ 11. 1. Žadatel za místo veřejného notáře musí vykázati, že byl na území Československé republiky v praxi prakticky zaměstnán po pět letů a to alespoň čtyři roky u veřejného notáře jako kandidát veřejného notářství, ostatní čas buď u soudu, u státního zastupitelství, u advokáta neb u finanční prokuratury.

2. Ministr spravedlnosti může žadateli na návrh příslušného komorního výboru prominouti zcela nebo částečně čtyřletou praxi u veřejného notáře, vykáže-li jinou praktickou službu právní po pět letů, jsou-li u něho splněny všechny ostatní náležitosti a nepochybně se o místo jiný žadatel, který pro ně vykázal všechny zákonné náležitosti.

Znění toto přijato bylo na anketách konaných v ministerstvu spravedlnosti v roce 1928 po důkladném probrání věci se všech hledisek jako nejlépe vyhovující.

Osnova ta nebyla tentokrátě spolku našemu zaslána, ač do našich poměrů velice zasahuje. K překvapení našemu jest v ní však, jak jsme se dověděli, § 11. stylisován takto:

§ 11. 1. Žadatel za místo veřejného notáře musí vykázati, že byl na území republiky Československé v právní službě prakticky zaměstnán po pět letů a to nejméně jeden rok u soudu, tři léta u veřejného notáře, zbývající rok buď u veřejného notáře neb u soudu, státního zastupitelství, advokáta nebo finanční prokuratury.

2. Vedle toho může ministr spravedlnosti žadateli, vidí-li toho potřebu, na návrh příslušného komorního výboru prominouti zcela nebo částečně tříletou právní službu u veřejného notáře, vykáže-li jinou praktickou službu právní po pět letů a jsou-li u něho splněny všechny ostatní náležitosti.

3. Výkon právní služby u soudu bude upraven vládním nařízením.

Tedy nova: nejméně jeden rok obligatorní soudní praxe, pouze tři roky výlučné praxe notářské, od nich však může ministr spravedlnosti dispensovati žadatele zcela i tehdy, uchází-li se o místo jiný žadatel, který pro ně vykázal všechny zákonné náležitosti; slova »na návrh příslušného komorního výboru« budou s větší či menší pravděpodobností při uzákonování osnovy v parlamentu ležce vypuštěna jako zbytečné omezování volného nominačního práva ministrova resp. vlády.

A tak postavení kandidátů s čistě notářskou praxí, neoprávněnějších čekatelů, poškozených značně již nyní hromadnými přestupy starších soudců v posledních letech, se stále zhoršuje, takže stav těchto kandidátů v budoucnu za těchto předpokladů vymizí a stav notářský bude se doplňovati z příslušníků jen cizích povolání.

Bude-li to notářství jako takovému zdrávo, pochybujeme.

Notářstvo potřebuje dorostu čistě notářského, prodechnutého od základu ideou notářství, což od příslušníků cizích praxí, zvyklých od počátku na jiný, zcela odlišný postup myšlenkový, požadovati nelze.

Soudce od počátku je odkázán pouze na přednesy stran, zkoumá důkazy, jež strany provedou, a na základě jich podle petitu stran rozhoduje.

Advokát od počátku zastupuje a hájí vždy jen jednu stranu, která si ho platí, rozpítvává případ a uplatňuje v něm